

Barcelona 27 agost 1948

UNB 295

Fortunat fill: Fa cosa d'uns 8 dies vaig rebre
 cartes de 2 i 3 carers. Tant en la una com en l'altra
 de manca de notícies. Estic segur que a poc a poc d'haver arribat la
 teva carta, t'arrivarà la meua de 22 del passat, ben extensa, ben
 curta. I veig ent'ho així he deixat passar un dia, esperant que
 te'n contenteràs en lloc de dubte. Donada la importància del
 contingut de la emmentada carta creie que la resposta hauria
 estat immediata. Si quin quins no, però, els matins que m'
 retarden la resposta, no m'hi explico més i et puc dir que el ma-
 terià diria que rebis la meua me'n acurats rebis, encara que n'
 qui per una simple postal. Jo et prometo fer altre tant amb la
 que rebis teus.

També no vullies saber que la merce embarcarà a Nova-
 York el 6 d'octubre en el "Magallanes". La partida de Mèxic
 s'ha en certain. Ho hem sapigut per ella mateixa. De que
 la primera i única notícia directa d'aquesta decisió. De que
 es captenia per a realitzar aquest projecte me n'havia enterat
 la Maria, com ja t'he explicat en cartes anteriors. Mores com jo,
 davant d'enfrontar-me amb la situació que m'era aquest re-
 torn. Per això esperem amb tanta ansietat la teua carta. Ben sin-
 cerament vaig exposar-te quin era la nostra única preocupació:
 en Joan. I esperem que tu ho hauries comprès i em donaràs un
 consell viable. Hauràs de fer-te càrrec de moltes coses, i veig que
 mentres diris la teua absència caldrà que tu i no vullies en re-
 novem a admetre una situació certament incòmoda, però
 la única que us permetria esperar sense alarmes, sense dispu-
 tes majors, i sense que Joan tingi de partir per causa d'ac-
 tituts, potser més heroiques, però menys afortunades, amb les rea-
 litats i les necessitats del viure quotidià.

La Maria t'ha agrairat molt les paraules que li dediques. Li
 han estat un gran consol per la pena que pava i, sobretot al
 advertir que parlés de retornar. I s'entia propià!... Volem saber de
 que no v'aldria en precipitar les teues decisions, ni això hauria de
 reportar-te perjudicis, però sab també que la il·lusió d'esperar
 en tornar fertiu com l'amor a Joan. Ara, per ella mateixa, et diria
 quelcom: fill meu: He rebut les teues lletres tan carinoses, que te les
 agraiexo molt, molt; doncs este passant uns moments tan desesperats
 que no se pas com ting de comportarme. Es de tu y el Joan de qui es tra-
 ta i jo no vull perdre ni l'un ni l'altre; no hi passaria. Jo, a aquesta
 familia, no els he fet res de mal, i ells jo hem van pendre un fill i van
 disposar d'ell a tort i a dret, sense contar per res, ab els meus
 sentiments, i ara, si no hi posa de en la mà, faran igual amb l'al-
 tre, i seria doblement horros, doncs tu ja ets una mica mes gran,
 (no molt, perquè també varen agafarte criatura), però aquest pobret torn
 petit no el cuidaran, y creu que ho necessita molt, però ells això no ten-
 dran en compte es cuidaran mes de que, vaig d'escursions, llesons
 y visites que de, darli l'aliment necessari y la roba que li fassi falta.

El fill meu això ja heu sabes que no anava ni de molt tan ben arribat
 i que tot el que de la mare i un coser, i supier molt en aquets moments i que
 sacrificare ab totes les mevas forces fins esperar el teu retorn he vingui arreglar
 tot, encara que me vull que el precipites doncs les coses fetes de qualseua
 manera et perjudicarian a tu i no vull de cap manera que el reunia

mes altre cop segue al angunias y mal estar te supure tot el que sigui
en be teu y del pobret Joan que t' estima, molt i pobret es patidor y cari
nós om tu y de caracter y manera d'esser es nostra completament
Fill del meu nen lo pasat ni present ni avenir me perdras en
el gran amor de la terra mare

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Història

Rosa estimada: et prego que ajudis a passar en el meu fill
el mal estar que tot això pugui proporcionarli y continuis cui-
dantlo com ell solus deu que fas, que si deca vol, ja tindria temps
de conèixer si veure que t' ho sabem agrair
Desitjo que passis un felis dia del teu y que cap ombra de tristesa
t' el destorbi o abraza la vostre mare

Ceresa

Una plura que comprendria perfectament
el que t' dir la terra mare i el que veure
dis concretament valdria que comprendria
la plura, l'excusar, li dona tota la
ferides del car. Si tu li contes una
ani mat i, veure tab, fente carer del
que no passa, en ajudas molt

Per tria me que mai
el teu
pare

Caldes